

Lēmumu par to, kā kārtot novadpētniecības materiālus, pieņem, izvērtējot bibliotēkas telpu iespējas, materiālu daudzumu, lietotāju intereses un vajadzības, katram materiāla veidam atbilstošo glabāšanas temperatūru un mitruma līmeni, un citus faktorus.

LBNDV, 18. punkts:

Novadpētniecības materiālus var atdalīt no pārējā bibliotēkas krājuma. Novadpētniecības materiālus ieteicams marķēt ar speciālu atzīmi (piemēram, uzlīmi), lai tos varētu viegli atpazīt. Vēlams novadpētniecībai atvēlēt atsevišķu sadaļu tīmekļvietnē.

Novadpētniecības krājumu var izdalīt atsevišķi no pārējā bibliotēkas krājuma, izveidojot:

- **novadpētniecības sektoru vai nodaļu;**
- **novadpētniecības lasītavu (atsevišķā telpā);**
- **novadpētniecības stūrīti vai plauktu lasītavā;**
- **vispārēju vai atsevišķiem novadniekiem, vietējiem notikumiem u. c. veltītu novadpētniecības ekspozīciju¹.**

Izņēmums var būt izdevumu veidi, kas prasa īpašu apstrādi un glabāšanu: notis, grafika, audiovizuālie dokumenti, kartogrāfiskie izdevumi u. c. (tie glabājas atbilstošās specializētās bibliotēkas nodaļās (mākslas, mūzikas u. c.)). Atsevišķi var izdalīt arī laikrakstus un žurnālus, kuros ir publikācijas par novadu. Ja ir pietiekams eksemplāru skaits, novadpētniecības izdevumus var glabāt gan atsevišķā novadpētniecības krājumā, gan arī, piemēram, abonementā, lai tie būtu izsniedzami ārpus bibliotēkas un pamanāmi arī tiem, kas novadpētniecības krājumu neizmanto. Atsevišķi – slēgtā telpā vai skapī – glabājami ierobežotas pieejamības materiāli, vērtīgu dokumentu oriģināli, kuru izsniegšanai tiek izgatavotas kopijas. Var tikt veidots novadpētniecības izdevumu arhīvs, kurā tiek glabāts katra izdevuma arhīveksemplārs. Uz bibliotēkas krātuvi var tikt pārvietoti mazpieprasītie novadpētniecības izdevumi.

Vairākās Latvijas bibliotēkās (piemēram, Madonas novada bibliotēkā, Liepājas Centrālajā zinātniskajā bibliotēkā) par optimālāku risinājumu atzīts novadpētniecības izdevumus atsevišķi no krājuma neizdalīt, bet gan iepludināti kopējā krājumā – gan abonementā, gan uzziņu lasītavā atbilstošajās zinātņu nozarēs. Vairākās bibliotēkās atsevišķi neizdala novadpētnieciskas nozīmes daiļliteratūru vai arī atsevišķi izdala tikai novadpētnieciskus uzziņu izdevumus.

Atsevišķi izvietota novadpētniecības krājuma kārtošanā tiek izmantota UDK klasifikācija, kā arī materiāla veids – grāmata, CD vai DVD, periodiskais izdevums, fotogrāfija. UDK nodaļu ietvaros materiālus kārtot alfabētiski. Atsevišķus dokumentu veidus (piemēram, audiovizuālos dokumentus, personāliju mapes) var kārtot tikai alfabētiski.

Ja izdevumā ietverti, piemēram, pieci novadpētniecības temati, tad kārtot vai nu pie 908, vai pieņem metodisku lēmumu, kā kārtos:

- pēc svarīgākā temata;
- pēc apjomīgākā temata;
- pēc pirmā apskatītā temata u. c.

Novadpētniecības materiālus var kārtot arī tematiski.

Tematiskā kārtojuma piemērs.

¹ Dažas bibliotēkas veido arī atsevišķi izdalītu vietējo izdevumu (tajā skaitā arī ne novadpētnieciska satura) kolekciju, piem., Limbažu Galvenās bibliotēkas novadpētniecības krājumā ir iekļauta grāmatu kolekcija “Novada izdevējdarbība”.

Vēsture (sīkāk tiek iedalīta pēc hronoloģiskā principa).
Ģeogrāfija.
Daba, dabas objekti, dabas pieminekļi.
Vēstures, arhitektūras un arheoloģijas pieminekļi.
Arhitektūra, atsevišķu ēku vēsture.
Uzņēmējdarbība.
Lauksaimniecība.
Rūpniecība.
Mežsaimniecība.
Amatniecība.
Transports.
Izglītība, izglītības sistēma.
Kultūra, kultūrvide.
Literatūra, literāti.
Māksla, mākslinieki.
Mūzika.
Teātris.
Reliģija. Draudze. Baznīca.
Folklorā.
Sports.
Veselība.
Pašvaldība.
Sabiedriskie pakalpojumi (policija, ugunsdzēsība, ātrā palīdzība u. t. t.).
Sabiedriskās organizācijas.
Ievērojami novadnieki. / Vietējie iedzīvotāji. / Cilvēkarhīvs. /
Dzimtu vēsture.
Mutvārdu vēsture. / Laikabiedru atmiņas.
Imigrācija.
Bibliotēkas vēsture.
Novadnieku izdotā daiļliteratūra / novadnieku darbi.

Var izdalīt arī atsevišķus, konkrētajam novadam nozīmīgus tematus, piemēram, Limbažu Galvenajā bibliotēkā izveidota un ik gadu tiek papildināta tematiska kolekcija, kas veltīta Minhauzenam — tajā apkopotas grāmatas par Minhauzena dzīvi un stāsti par “lielāko meli pasaulē”, informatīvi materiāli, pastkartes u. c. Atsevišķas kolekcijas bibliotēkās bieži veido ievērojamiem novadniekiem (visbiežāk – rakstniekiem vai dzejniekiem). Atsevišķi var tikt glabātas arī konkrētu novadpētnieku veidotās kolekcijas, lai neizjauktu to viengabalainību (nereti šāda prasība ir iekļauta dāvinājuma līgumā).

Novadpētniecības izdevumu vieglākai atpazīšanai un atrašanai kalpo īpašs marķējums jeb atšķirības zīmes. Gan tos novadpētniecības izdevumus, kas iepludināti kopējā bibliotēkas krājumā, gan tos, kas izdalīti kā atsevišķs novadpētniecības krājums vai kolekcija, marķē ar uzlīmi, zīmogu u. tml. Marķējumā var būt attēlots, piemēram, novada (pilsētas, pagasta) ģerbonis, pilsētas siluets, novada kultūrvēsturiskajā mantojumā sakņots simbols (piemēram, fragments no Lielvārdes jostas Lielvārdes pilsētas bibliotēkā) vai tā var būt vienkārši krāsaina uzlīme, vai uzlīme ar uzrakstu “N”, “Novadpētniecība” vai iedalot sīkāk: “Par novadu”, “Autors novadnieks”, “Par novadnieku”. Uzlīmi līmē redzamā vietā – uz izdevuma muguriņas, bet, ja materiāls ir plāns – uz vāka. Marķējumi ne tikai iespieddarbi, bet visi novadpētniecības materiālu veidi.² Ja novadpētniecības tematikai nav veltīts viss

² Izņēmums ir reti un vēsturiski nozīmīgi materiāli (rokraksti, senās grāmatas u. c.), kuriem marķējumu dokumentu saglabāšanas nolūkā uz vāka vai uz muguriņas neliek, lai tie būtu izmantojami eksponēšanai, digitalizēšanai un prezentēšanai. Šie materiāli ievietojami mapē vai izveidojams apvāks, uz kuriem tad var līmēt marķējumu svītrkodu u. c.

izdevums, tad veidojama ielīme (piemēram, uz 2. vāka), kurā norāda lappuses, kurās atrodama šāda informācija, piemēram, "Par novadu 4., 34.–45.lpp.". Bibliotēkās tiek praktizēta arī vietu un personu rādītāju veidošana un iestiprināšana grāmatās.

Tā kā mūsdienās lasītāji dokumentu meklēšanu pārsvarā veic elektroniskā bibliotēkas informācijas meklēšanas sistēmā, tad tam, kur fiziski atrodas novadpētniecības izdevumi, vairs nav tik lielas nozīmes.

? Kā kārtot npublicētos materiālus?

Nepublicētie materiāli bibliotēkās galvenokārt tiek glabāti mapēs un kastēs (seni, reti un īpaši dokumenti, grāmatas un albumi glabājami atbilstoša izmēra bezskābes papīra mapēs vai kastēs).

Fotogrāfijas, ekslibrus neiesaka ielīmēt albumos, jo tad nav redzama informācija, kas uzrakstīta otrā pusē, kā arī tos ir neiespējami eksponēt kā atsevišķas vienības. Šādi noformētus materiālus ir arī grūti digitalizēt (piemēram, reproducēšanas vajadzībām). Ja iespējams, šos materiālus vislabāk glabāt bezskābes papīra aploksnēs, mapēs. Izņēmums ir dāvinātie albumi, tos pieņem kā vēsturisku liecību visā savā košumā un glabā atbilstoša izmēra bezskābes kastēs.

Liela daļa npublicēto materiālu tiek digitalizēti un glabāti elektroniskā veidā gan bibliotēku informācijas sistēmas "ALISE" Novadpētniecības datubāzē, gan vienkārši novadpētniecības elektroniskajās mapēs.

Nepublicētos audioierakstus un videoierakstus var glabāt kopā ar publicētajiem ierakstiem.

Salaspils novada bibliotēkā npublicētos materiālus (piemēram, pasākumu afišas, attēlus, bukletus) sistematizē un kārto arī speciālā lielformāta skapī, savukārt novada pašvaldības reprezentatīvajiem materiāliem paredzēti speciāli plaukti.

Novadpētniecības materiālu kopas jeb mapes.

Latvijas bibliotēkās joprojām izplatīti ir veidot un uzturēt tematiskās un personāliju novadpētniecības mapes, kurās tiek apkopoti un glabāti izgriezumi vai kopijas no grāmatām un periodiskajiem izdevumiem, attēli, fotogrāfijas, rokraksti, sīkiespieddarbi un citi dokumenti, kurus šādā veidā ir ērti organizēt. Mapes tiek veidotas dažādām nozarēm, ievērojamiem novada dabas, vēstures un kultūras objektiem, pieminekļiem, iestādēm un uzņēmumiem, aktuālām tēmām, notikumiem, novadniekiem, ievērojamām dzimtām. Daudzu gadu gaitā šajās mapēs ir uzkrāta bagātīga novadpētniecības informācija. Daudzviet atsevišķu izdevumu par novadu ir maz, tādēļ novadam veltīti raksti, nodaļa, paragrāfs, dažas lappuses un tekstu fragmenti, ilustrācijas, plāni grāmatās, periodiskajos izdevumos un citur, kā arī npublicētie materiāli ir nozīmīga novadpētniecības krājuma daļa. Nereti kāda vēsturiska notikuma vai pat laikposma raksturojumu var iegūt vienīgi no tā laika preses izdevumiem.

Pārmaiņas laika gaitā skārušas arī šo nozīmīgo novadpētniecības resursu veidošanu. Ja agrāk bibliotēkas krāja rakstu izgriezumus, līdz ar reprogrāfiskās reproducēšanas iespēju attīstību – fotokopijas, tad šobrīd aktuāla ir informācijas saglabāšana elektroniskā formā un pārvaldība digitālajā vidē. Galvenais iemesls: nepieciešamība nodrošināt šiem resursiem attālinātu piekļuvi un ērtāku izmantošanu.

Arvien vairāk bibliotēku fizisko mapju veidošanu pārtrauc, veidojot šo resursu pilnībā digitāli (piemēram, Kuldīgas reģiona bibliotēkas, Cēsu Centrālā bibliotēka, Alūksnes pilsētas bibliotēka, Valmieras bibliotēka).

Publiskās bibliotēkas novadpētniecības analītisko bibliografēšanu veic bibliotēku informācijas sistēmā "ALISE", izmantojot Kataloģizācijas moduli. Novadpētniecības resursu ierakstu veidošanai ir īpaši pielāgoti MARC 21 lauku šabloni. MARC ierakstam bieži tiek pievienota aprakstītās vienības digitālā kopija (pilnteksts, attēls u. c.) vai saite uz oriģinālu. Novadpētniecības datubāzēs, kas pieejamas reģionu galveno bibliotēku kopkatalogos, tiek veikta arī fizisko mapju satura kataloģizācija³ un mapju saturu atspoguļojošo analītisko novadpētniecības kartotēku rekataloģizācija, digitalizējot aprakstītās vienības no mapēm un digitālās kopijas pievienojot ierakstiem.

Tā kā bibliotēku informācijas sistēmas "ALISE" elektroniskajā katalogā (EK) mapi var aprakstīt arī kā komplektu (kopumā), bibliotēkas reģiona kopkatalogā var ievadīt arī mapju (nosaukumu) bibliogrāfiskos ierakstus. Tās bibliotēkas, kurām nav pietiekamu resursu visa mapju satura atspoguļošanai e-vidē, vai mapju ir ļoti daudz, sāk ar mapju aprakstu veidošanu EK. Tādējādi informācija par bibliotēkas krājumā esošajām tematiskajām un personāliju mapēm ir pieejama attālināti. Novērots, ka tas ievērojami palielina mapju izsniegumu, kā arī novadpētniecības lasītavas apmeklējumu. Mapju bibliogrāfiskos ierakstus EK iespējams sasaistīt ar Novadpētniecības datubāzes ierakstiem. Tas ļauj lietotājiem iepazīties ar publikācijām, ko ietver konkrētā mape.

Priekšrocības, ko nodrošina novadpētniecības mapju pārvaldība digitālajā vidē:

- attālināta piekļuve resursiem vai vismaz bibliogrāfiskajai informācijai par tiem⁴;
- racionalizēts meklēšanas un izguves process: ātra, vienkārša un daudzfunkcionāla (paplašināta) meklēšana pēc dažādiem parametriem (pēc jebkura bibliogrāfiskā ieraksta elementa, priekšmeta rubrikas, atslēgvārda, klasifikācijas indeksa); daudzveidīga meklēšanas rezultātu kārtošana un saglabāšana (bibliogrāfisko sarakstu izveide dažādās izvadformās);
- informācijas avota nepastarpināta pasūtīšana;
- iespēja veidot tematiskas kopas, sasaistot vairākus materiālus, piemēram, vienu bibliogrāfisko ierakstu sasaistot ar citiem – skaņu ierakstu, video, attēlu, citu tekstu – bibliogrāfiskajiem ierakstiem;
- informācijas resursus var vienlaicīgi izmantot vairāki lietotāji;
- daudz drošāka dokumentu saglabāšana, mazinās nolietojšanas un pazušanas risks;
- ērts darbs ar digitālajām kopijām, viegla to pavairošanas iespēja, optimizēta elektroniskā dokumentpiegāde un virtuālo lietotāju apkalpošana;
- iespēja optimizēt sadarbību ar citām institūcijām (piemēram, iespējama datu apmaiņa un kooperācija kataloģizēšanā un bibliogrāfisko datubāzu veidošanā);
- iespēja integrēt citos elektroniskajos resursos;
- lietotāju apmierinātība un intereses paaugstināšanās;
- fiziskas telpas ietaupījums;
- laika un finanšu resursu ietaupījums.

Otrs Latvijā izmantots veids kā īstenot novadpētniecības krājuma (tajā skaitā mapju) pārvaldību digitālajā vidē ir digitālās krātuves izveide. Piemēram, Kuldīgas Galvenajā bibliotēkā izveidota digitālā novadpētniecības materiālu krātuve "Digitālā Kuldīga". Šī krātuve ir veidota pēc analogijas ar fizisko novadpētniecības mapju sistēmu. Digitālajā krātuvē tiek ievietoti digitalizēti vai digitāli radīti faili, kas klasificēti mapēs. Materiāli krātuvē tiek kārtoti pēc UDK klasifikācijas sistēmas. Nodrošināta arī meklēšanas, pārlūkošanas un informācijas izguves funkcija.⁵

³ Jo daudzās bibliotēkās materiāli, kas atrodas šajās mapēs, nav kataloģizēti.

⁴ Ar autortiesībām vai ar Fizisko personu datu aizsardzības likumu aizsargātu darbu kopijām piekļuve iespējama tikai uz vietas bibliotēkās.

⁵ Krātuvei "Digitālā Kuldīga" gan vēl nav nodrošināta attālināta pieejamība.

Bibliotēkās, kurās dažādu apsvērumu dēļ nolemts neatteikties no fizisko mapju veidošanas, noderīgi būs šie ieteikumi⁶:

- Ja materiālu nav daudz, tos apvieno vienā mapē, izdalot katram tematam vai personai atsevišķu sadaļu.
- Katrai mapei būtu nepieciešams priekšvārds — mapes vizītkarte, kas iepazīstina ar tās saturu, struktūru, iekļauto materiālu veidiem, galvenajiem avotiem, materiāla atlasē un kārtojuma principiem, hronoloģisko aptvērumu, meklēšanas iespējām tajā.
- Katrai mapei ir jābūt satura rādītājam, kurā norādīti mapes sadaļu virsraksti un tiem atbilstošās lappuses.
- Nodaļu robežās izmanto apgriezti hronoloģisko kārtojumu (jaunākos materiālus sākumā).
- Katram mapē ietvertajam dokumentam ir jāpievieno tā bibliogrāfiskais apraksts. Fotografijām jānorāda iespējami pilnīgas ziņas: fotogrāfs, fotografēšanas laiks un vieta, personu vārdi un uzvārdi, objektu precīzi nosaukumi, fotogrāfijas iesniedzējs un iesniegšanas laiks, negatīvu glabāšanās vieta.
- Lai saglabātu vērtīgu materiālu oriģinālus, tie jāaizstāj ar kopijām ievietošanai mapēs. Lasītājam jābūt informētam, ka šādi oriģināli ir un tiek izsniegti īpašos gadījumos (piemēram, zinātniskajai izpētei, eksponēšanai izstādēs).
- Ja mapi slēdz (gadījumā, ja temats ir izsmelts vai ir kāds cits iemesls vairs nepapildināt mapi), jānorāda, līdz kuram laikam tā ir papildināta.
- Personāliju mapes par novadniekiem parasti veido šādi: pirmajā lapā ir personas ģimete — fotogrāfija, portrets vai zīmējums (norādāmas iespējami pilnīgas ziņas par to), seko īsa biogrāfija (norādot tās autoru vai informācijas avotu (-us)) un, ja iespējams, autobiogrāfija. Ir gadījumi, kad šādu mapi ir ērti dalīt divās daļās: personas darbi un literatūra par viņu (piemēram, recenzijas). Personāliju mapēs ietverami visdažādākie materiāli: rakstu kopijas, fotogrāfijas, intervijas, atmiņu stāstījumi, bibliogrāfija u. c.

Mapju saturam jābūt katalogizētam. Mapes kārto atbilstoši UDK klasifikācijai. Personāliju mapes kārto personu uzvārdu alfabētiskā secībā.

Ķ Cēsu Centrālās bibliotēkas novadpētniecības krājumā ir 2638 fiziskās mapes (2021. gada sākumā). 2018. gadā tika uzsākta fizisko tematisko/nozaru mapju digitalizācija, taču pagaidām tā notiek izlases veidā – digitalizētas tiek tās mapes, par kurām tiek veidota elektroniskā uzziņa vai kuras tiek izmantotas izstāžu sagatavošanā. Bibliotēkas tīmekļvietnē publicēts tematisko mapju saraksts ar nelieliem mapju satura aprakstiem un saiti uz Elektroniskā kopkataloga Novadpētniecības datubāzi, kur iespējams atlasīt publikāciju bibliogrāfiskos aprakstus par konkrēto tematu, tai skaitā publikācijas, kurām jau ir pievienotas pilnteksta anotācijas (sadaļa vēl ir izstrādes stadijā): <http://www.biblioteka.cesis.lv/lv/sakums/novadp%C4%93tniec%C4%ABba/novadp%C4%93tniec%C4%ABbas-mapes/>. 2020. gada nogalē tika uzsākta personāliju mapēs esošo publikāciju digitalizācija, kas tiek realizēta mapju alfabētiskā kārtībā. 2018. gadā tika pārtraukta fizisko mapju papildināšana ar publikāciju kopijām no republikas laikrakstiem, žurnāliem un grāmatām, tagad materiāli tiek skenēti, apstrādāti un uzglabāti elektroniski. Šīs publikācijas tiek glabātas gan digitālajās mapēs, gan lokālo anotāciju veidā Novadpētniecības datubāzē. Kā pilnteksta anotācijas (tātad nodrošināta brīva piekļuve

⁶ Sallinene, Inta. Bibliotēku novadpētniecības darba galvenie virzieni un metodika: ieteikumi Rīgas Centrālajai bibliotēkai. No: Rīgas Centrālās bibliotēkas gadagrāmata 2009. Rīga : Rīgas Centrālā bibliotēka, 2011. 102.-104. lpp.

tiešsaistē) Novadpētniecības datubāzē ir pieejamas tikai publikācijas no reģionālā laikraksta “Druva”, ar kuru ir noslēgts Autortiesību līgums. Šie materiāli savukārt netiek iekļauti digitālajās mapēs. (Cēsu Centrālās bibliotēkas pārskats par darbu 2020. gadā [tiešsaiste]. Skatīts 25.09.2021. Pieejams: <https://dom.lndb.lv/data/obj/898897.html>; 41.-42. lpp.; Riemere, Elīna. E-pasta ziņojums. 2021. gada 29. septembris.

§ Ar 2020. gada janvāri Krāslavas novada centrālajā bibliotēkā tika uzsākta novadpētniecības mapēs ievietoto materiālu apstrāde elektroniskajā formātā, kas paredz pilntekstu pievienošanu esošajiem ierakstiem Novadpētniecības datubāzē. Tā kā lielākoties tās ir vietējā laikraksta “Ezerzeme” publikācijas, Krāslavas novada centrālā bibliotēka parakstīja sadarbības līgumu ar laikrakstu “Ezerzeme”. Līgumā noteikts, ka: 1) laikraksts “Ezerzeme” bez atlīdzības atļauj fizisku teksta dokumentu digitalizāciju no laikraksta “Ezerzeme” no 1990. gada; 2) laikraksts “Ezerzeme” bez atlīdzības pārsūta laikraksta numurus elektroniskā veidā (pdf formātā) par iepriekšējiem gadiem (2017., 2018., 2019.) uz bibliotēkas e-pastu; 3) no 2020. gada februāra bez atlīdzības katru mēnesi laikraksts “Ezerzeme” pārsūta tekošos laikraksta elektroniskos numurus (pdf formātā) uz bibliotēkas e-pastu; 4) bibliotēka apņemas tekošajā mēnesī nepublicēt pilntekstus laikraksta “Ezerzeme” ierakstiem Novadpētniecības datubāzē. Pilnteksti tiek pievienoti tikai sākot ar nākamo mēnesi. Tā kā lielai daļai novadpētniecības mapēs esošo materiālu nav izveidoti apraksti Novadpētniecības datubāzē – visbiežāk par laika posmu no 1990. līdz 2000. gadam – jāveic arī mapju satura katalogizācija. (Krāslavas reģiona publisko bibliotēku pārskats par 2020. gadu [tiešsaiste]. Skatīts 25.09.2021. Pieejams: <https://dom.lndb.lv/data/obj/901729.html>; 45.-46. lpp.)

§ 2020. gadā Bauskas Centrālā bibliotēka kā reģiona galvenā bibliotēka izsludināja profesionālo novadpētniecības konkursu/skati “Kultūras dzīve 1945.-1990.” Bauskas reģiona bibliotekāriem ar mērķi pievērst sava pagasta vai ciema kultūras dzīves pētniecībai konkrētajā laika periodā. Konkursa ietvaros kopā tika izveidotas 27 mapes, kurās apkopoti atmiņu stāsti, raksti no periodikas, fotogrāfijas, audioieraksti, rokraksti, dokumenti, kā arī dažādas pasākumu afišas un teātru programmas. (Bauskas reģiona bibliotēku darba pārskats 2020 [tiešsaiste]. Skatīts 25.09.2021. Pieejams: <https://dom.lndb.lv/data/obj/898895.html>; 117.-118. lpp.)

§ 2020. gadā Jauncodes bibliotēkā uzsākts veidot jaunu materiālu kopu “Mūsu senie dokumenti”, kurā tiek glabātas senu dokumentu kopijas, piemēram, mājas grāmata “Rozes” no 9.02.1933., Valsts Višķu mājturības skolas apliecība no 28.05.1938., I Bauskas novada Dziesmusvētki Skaistkalnē 6.06.1933. Bibliotēkā tika organizēts pasākums 5. – 9. klašu skolēniem “Tālu laiku liecības”, uz kuru katrs skolēns tika aicināts atnest uz bibliotēku savas dzimtas saglabātos dokumentus, kā arī bērni tika iepazīstināti ar senākajiem dokumentiem, kas ir skatāmi bibliotēkā. (Bauskas reģiona bibliotēku darba pārskats 2020 [tiešsaiste]. Skatīts 25.09.2021. Pieejams: <https://dom.lndb.lv/data/obj/898895.html>; 77., 89. lpp.)

§ Ozolaines bibliotēkā 2020. gadā tika izveidota jauna mape “Sports Ozolainē”. Kā pirmie mapē tika ievietoti 15 fotoattēli no sporta svētkiem Ozolainē. Savukārt Jumpravas bibliotēkā tika apkopoti materiāli par kolhozu “Sarkanais Karogs”. Edvarta Virzas Iecavas bibliotēkā tika izveidotas divas jaunas tematiskās mapes “Tūrisms Iecavā” un “Reģionālā pašvaldības policija/Zemessardze/Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests”. (Bauskas reģiona bibliotēku darba pārskats 2020 [tiešsaiste]. Skatīts 25.09.2021. Pieejams: <https://dom.lndb.lv/data/obj/898895.html>; 89. lpp.)